TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. kovo 3 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Prekių ženklai — Direktyva 2008/95/EB — 5 straipsnio 1 dalis — Internete prieinami skelbimai, susiję su trečiąja šalimi — Neteisėtas prekių ženklo naudojimas — Skelbimai, paskelbti internete šiai trečiajai šaliai nežinant ir be jos sutikimo arba ir toliau skelbiami internete, nepaisant jos prieštaravimo — Prekių ženklo savininko pareikštas ieškinys minėtai trečiajai šaliai“

Byloje C-179/15

dėl *Fővárosi Törvényszék* (Budapešto teismas, Vengrija) 2015 m. balandžio 3 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2015 m. balandžio 21 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Daimler AG

prieš

Együd Garage Gépjárműjavító és Értékesítő Kft.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič (pranešėjas), teisėjai C. Toader, A. Rosas, A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas M. Wathelet,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Z. Fehér, G. Szima ir G. Koós,

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,

— Europos Komisijos, atstovaujamos L. Havas ir J. Samnadda,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vengrų.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92) 5 straipsnio 1 dalies išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Daimler AG* (toliau – *Daimler*) ir *Együd Garage Gépjárműjavító és Értékesítő Kft.* (toliau – *Együd Garage*) ginčą dėl internete pasirodžiusių skelbimų, kuriuose pastaroji nurodyta kaip „įgaliotoji *Mercedes-Benz* remonto įmonė“.

Teisinis pagrindas

3 Direktyva 89/104 buvo panaikinta 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, p. 25, klaidų ištaisymas OL L 11, 2009, p. 86), įsigaliojusia 2008 m. lapkričio 28 d.

4 Direktyvos 2008/95 5 straipsnyje „Prekių ženklo suteikiamos teisės“, kurio formuluotė visiškai tokia pati kaip Direktyvos 89/104 5 straipsnio, nustatyta:

„1. Įregistruotas prekių ženklas suteikia savininkui išimtines teises į jį. Savininkas turi teisę uždrausti visoms trečiosioms šalims, neturinčioms jo sutikimo vartoti [naudoti] prekybos veikloje:

a) bet kokį žymenį, tapatų prekių ženklui, kuriuo žymimos prekės arba paslaugos yra tapačios toms prekėms arba paslaugoms, kurioms prekių ženklas yra įregistruotas;

b) bet kokį žymenį, kai dėl savo tapatumo ar panašumo į prekių ženklą ir dėl šiuo prekių ženklu ir žymeniu žymimų prekių arba paslaugų tapatumo ar panašumo yra galimybė suklaidinti dalį visuomenės; suklaidinimo galimybė apima žymens asocijavimosi su prekių ženklu galimybę.

2. Bet kuri valstybė narė taip pat gali numatyti, jog savininkas turi teisę neleisti visoms trečiosioms šalims be jo sutikimo naudoti prekybos veikloje bet kokį žymenį, tapatų arba panašų į prekių ženklą, kuriuo žymimos prekės arba paslaugos nėra panašios į tas, kurioms jis buvo įregistruotas, jeigu pastarasis turi reputaciją valstybėje narėje ir jeigu dėl žymens naudojimo be tinkamos priežasties nesąžiningai pasinaudojama prekių ženklo pranašumais arba pažeidžiamas skiriamasis prekių ženklo požymis ar pakenkiama jo reputacijai.

3. Vadovaujantis 1 ir 2 dalių nuostatomis, galima, *inter alia*, uždrausti:

a) tokiu žymeniu ženklinti prekes arba jų pakuotę;

b) siūlyti prekes, išleisti jas į rinką arba tuo tikslu sandėliuoti tokiu žymeniu pažymėtas prekes arba siūlyti ar teikti juo pažymėtas paslaugas;

c) importuoti ar eksportuoti tokiu žymeniu paženklintas prekes;

d) vartoti [naudoti] tokį žymenį komercinės veiklos dokumentuose arba reklamoje.

<...>“

5 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2436 valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 336, p. 1), įsigaliojusia 2016 m. sausio 12 d., Direktyva 2008/104 panaikinama nuo 2019 m. sausio 15 d.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

6 Automobilių gamintoja *Daimler* yra toliau pavaizduoto tarptautinio vaizdinio prekių ženklo *Mercedes-Benz*, kurio apsauga galioja ir Vengrijoje ir, be kita ko, apima automobilių dalis, savininkė.

„Mercedes-Benz"

7 *Együd Garage* yra pagal Vengrijos teisę įsteigta bendrovė, užsiimanti mažmenine prekyba automobiliais ir automobilių dalimis, taip pat automobilių remontu ir priežiūra. Šios bendrovės specializacija – prekyba *Daimler* prekėmis ir su jomis susijusių paslaugų teikimas.

8 2007 m. *Daimler* filialas *Mercedes Benz Hungaria Kft*. (toliau – *Mercedes Benz Hungaria*), kuris nėra pagrindinės bylos šalis, ir *Együd Garage* sudarė sutartį dėl garantinio aptarnavimo paslaugų teikimo; ši sutartis nustojo galioti 2012 m. kovo 31 d.

9 Pagal šią sutartį *Együd Garage* turėjo teisę naudoti minėtą prekių ženklą ir teisę savo skelbimuose nurodyti esanti *felhatalmazott Mercedes-Benz szerviz* (įgaliotoji *Mercedes-Benz* remonto įmonė).

10 Galiojant sutarčiai dėl garantinio aptarnavimo paslaugų teikimo, *Együd Garage* užsakė, kad *Magyar Telefonkönyvkiadó Társaság* (toliau – MTT), kuri teikia internetinių skelbimų paslaugas interneto svetainėje www.telefonkonyv.hu, 2011–2012 m. skelbtų reklaminį skelbimą; minėtame skelbime ši bendrovė buvo nurodyta kaip įgaliotoji *Mercedes-Benz* remonto įmonė.

11 Pasibaigus minėtos sutarties galiojimui, *Együd Garage* siekė pašalinti visus aptariamo prekių ženklo naudojimo atvejus, dėl kurių visuomenė galėtų manyti, kad tęsiasi jos sutartiniai santykiai su *Daimler*.

12 Konkrečiau kalbant, *Együd Garage* paprašė MTT pakeisti skelbimą, kad jame ji nebebūtų nurodoma kaip įgaliotoji *Mercedes-Benz* remonto įmonė.

13 Be to, *Együd Garage* raštu paprašė kelių kitų interneto svetainių valdytojų panaikinti internetinius skelbimus, kurie buvo paskelbti be jos sutikimo ir jai net neužsakius šių skelbimų ir kuriuose ji buvo nurodyta kaip įgaliotoji *Mercedes-Benz* remonto įmonė.

14 Nepaisant šių pastangų, skelbimai su šia nuoroda vis tiek buvo skelbiami internete. Be to, atliekant paiešką *Google* paieškos sistemoje pagal raktinius žodžius „együd" ir „garage" pateikiamame rezultatų sąraše matyti tokie skelbimai, kurių teksto pirmoje eilutėje, veikiančioje kaip nuoroda, *Együd Garage* apibūdinama kaip „įgaliotoji *Mercedes-Benz* remonto įmonė".

15 Šiomis aplinkybėmis *Daimler* pareiškė ieškinį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme; juo siekia, kad, pirma, būtų konstatuota, jog, be kita ko, *Együd Garage* minėtais skelbimais pažeidė teises į prekių ženklą *Mercedes-Benz*, ir, antra, *Együd Garage* būtų įpareigota pašalinti aptariamus skelbimus, nebedaryti naujų pažeidimų ir apie ištaisymus paskelbti nacionaliniuose ir regionų dienraščiuose.

16 Atsikirsdama *Együd Garage* pabrėžia, kad, išskyrus skelbimą svetainėje www.telefonkonyv.hu, ji neskelbė jokių kitų internetinių skelbimų, kad nagrinėjami skelbimai buvo paskelbti ir vis dar yra skelbiami neatsižvelgiant į jos valią ir kad ji negali daryti jokios įtakos jų turiniui, paskelbimui ar pašalinimui.

17 *Együd Garage* buvo pasamdžiusi privatų ekspertą, siekdama įrodyti, kad nukentėjo nuo plačiai paplitusios verslo praktikos, kuri iš esmės pasireiškia tuo, jog kai kurie internetinių skelbimų paslaugų teikėjai be reklamos davėjo žinios ir sutikimo atgamina kitose internetinių skelbimų svetainėse paskelbtus skelbimus, siekdami sukurti nuosavą nemokamą arba už tam tikrą atlygį prieinamą duomenų bazę.

18 Šiomis aplinkybėmis *Fővárosi Törvényszék* (Budapešto teismas, Vengrija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [Direktyvos 89/104] 5 straipsnio 1 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad prekių ženklo savininkas gali uždrausti trečiajai šaliai, nurodytai internete paskelbtame skelbime, naudoti šios trečiosios šalies teikiamoms paslaugoms, kurios yra tapačios paslaugoms ar prekėms, kurioms įregistruotas prekės ženklas, žymenį, kurį galima supainioti su prekių ženklu, kuris šioje reklamoje nurodytas taip, kad visuomenei gali susidaryti klaidingas įspūdis, jog tarp šios trečiosios šalies įmonės ir prekių ženklo savininko egzistuoja oficialūs komerciniai santykiai, net jei skelbimą internete paskelbė ne jame nurodytas asmuo ar jis paskelbtas ne šio asmens vardu ir šis skelbimas prieinamas internete nepaisant to, kad jame nurodytas asmuo ėmėsi visų įmanomų priemonių, nors ir nesėkmingai, kad šis skelbimas būtų pašalintas iš interneto?“

Dėl prejudicinio klausimo

19 Pirmiausia pažymėtina, kad pagrindinės bylos ginčas kilo dėl to, kad net po to, kai pasibaigė *Mercedes Benz Hungaria* ir *Együd Garage* sutarties dėl garantinio aptarnavimo paslaugų teikimo, pagal kurią, be kita ko, pastaroji galėjo naudoti prekių ženklą *Mercedes-Benz* ir nuorodą „įgaliotoji *Mercedes-Benz* remonto įmonė“ savo reklaminiuose skelbimuose, galiojimas, internete vis dar buvo platinami skelbimai su šia nuoroda, susiję su *Együd Garage* pavadinimu ir adresu. Kadangi ši sutartis nustojo galioti 2012 m. kovo 31 d., t. y. po to, kai Direktyva 89/104 buvo panaikinta Direktyva 2008/95, reikia konstatuoti, kad šis ginčas reglamentuojamas pagal pastarąją direktyvą, tad prejudicinį klausimą reikia suprasti kaip pateiktą dėl jos išaiškinimo.

20 Be to, nors šiame klausime daroma nuoroda į Direktyvos 89/104 5 straipsnio 1 dalies b punktą, kurio formuluotė pakartota Direktyvoje 2008/95 ir kuriame aptarta galima situacija, kai atitinkami žymenys ir (arba) prekės ar paslaugos, kurioms naudojami šie žymenys, yra tik panašūs, iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad, kaip teigia Europos Komisija, pagrindinės bylos aplinkybės labiau atitinka šių direktyvų 5 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą atvejį, t. y. vadinamąjį „dvigubos sutapties“ atvejį, kai trečioji šalis naudoja prekių ženklui tapatų žymenį prekėms arba paslaugoms, tapačioms toms prekėms arba paslaugoms, kurioms įregistruotas prekių ženklas.

21 Iš tiesų, atrodo, kad skelbimuose, kuriuose yra nuoroda „įgaliotoji *Mercedes-Benz* remonto įmonė“, naudojamas žymuo, iš esmės tapatus vaizdiniam prekių ženklui *Mercedes-Benz*.

22 Be to, iš prejudicinio klausimo formuluotės atrodo, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro prielaidą, jog *Együd Garage* siūlomos prekės ir paslaugos yra tapačios prekėms ir paslaugoms, kurioms įregistruotas šis prekių ženklas. Šiuo klausimu pasakytina, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką automobilio prekių ženklo naudojimas skelbimuose, siekiant informuoti visuomenę, kad trečioji šalis teikia originalių šiuo prekių ženklu pažymėtų automobilių remonto ir priežiūros paslaugas, iš esmės nagrinėtinas pagal minėtą 5 straipsnio 1 dalies a punktą, net jeigu minėtas prekių ženklas šiai paslaugai neįregistruotas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *BMW*, C-63/97, EU:C:1999:82, 33, 34 ir 37–39 punktus).

23 Tačiau, kadangi iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog šį prašymą pateikęs teismas siekia, kad būtų išaiškinta direktyvų 89/104 ir 2008/95 5 straipsnio 1 dalyje minima sąvoka „vartoti [naudoti]“, susijusi ir su 1 dalies a punkte, ir b punkte nurodytais atvejais, siekiant pateikti naudingą atsakymą nebūtina galutinai nustatyti, kuris iš šių dviejų atvejų taikytinas nagrinėjamoje byloje.

24 Taigi darytina išvada, kad savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2008/95 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktai aiškintini taip, kad trečioji šalis, nurodyta internete paskelbtame skelbime, kuriame yra žymuo, tapatus prekės ženklui arba į jį toks panašus, kad sudaromas įspūdis, jog tarp šios trečiosios šalies ir prekių ženklo savininko egzistuoja komerciniai santykiai, naudojasi šiuo žymeniu, kuriuo prekių ženklo savininkas, remdamasis šia nuostata, gali uždrausti naudotis, net jeigu skelbimą paskelbė ne ši trečioji šalis ar jis paskelbtas ne jos vardu arba trečioji šalis ėmėsi visų įmanomų priemonių, nors ir nesėkmingai, kad skelbimas būtų pašalintas.

25 Vengrijos, Lenkijos vyriausybės ir Komisija teigia, kad į šį klausimą reikia atsakyti neigiamai.

26 Pagal Direktyvos 2008/95 5 straipsnio 1 dalies a punktą prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti trečiajam asmeniui be jo sutikimo naudoti minėtam prekių ženklui tapatų žymenį, kai jis naudojamas prekybos veikloje prekėms ar paslaugoms, tapačioms toms, kurioms įregistruotas šis prekių ženklas, ir kai jį naudojant padaroma arba galėtų būti padaryta žala prekių ženklo funkcijoms, įskaitant ne tik esminę prekių ženklo funkciją – užtikrinti vartotojams prekės ar paslaugos kilmę (toliau – kilmės nuorodos funkcija), bet ir kitas jo funkcijas, kaip antai funkciją garantuoti šios prekės ar paslaugos kokybę arba informavimo, investavimo ar reklamos funkcijas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *L’Oréal ir kt.*, C-487/07, EU:C:2009:378, 58 punktą; Sprendimo *Google France ir Google*, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 49, 77 ir 79 punktus ir Sprendimo *Interflora ir Interflora British Unit*, C-323/09, EU:C:2011:604, 38 punktą).

27 Ir atvirkščiai, kai atitinkami žymenys ir (arba) prekės ar paslaugos, kurioms naudojami šie žymenys, yra tik panašūs, prekių ženklo savininkas, remdamasis Direktyvos 2008/95 5 straipsnio 1 dalies b punktu, gali uždrausti tokį žymens naudojimą tik jeigu dėl galimybės suklaidinti visuomenę juo padaroma arba gali būti padaryta žala kilmės nuorodos funkcijai (žr., be kita ko, Sprendimo *Frisdranken Industrie Winters*, C-119/10, EU:C:2011:837, 25 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

28 Primintina, kad Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, jog trečiosios šalies prekių ženklo naudojimas be savininko leidimo, siekiant paskelbti visuomenei, kad ši trečioji šalis teikia šiuo prekės ženklu pažymėtų prekių remonto ar priežiūros paslaugas arba jos specializacija yra šios prekės ar ji yra tokių prekių specialistė, tam tikromis aplinkybėmis yra prekių ženklo naudojimas, apibrėžtas Direktyvos 2008/95 5 straipsnio 1 dalies a punkte, kurį prekių ženklo savininkas gali uždrausti, išskyrus tuos atvejus, kai taikomas šios direktyvos 6 straipsnis dėl prekių ženklo suteikiamų teisių apribojimo arba minėtos direktyvos 7 straipsnis dėl prekių ženklo suteikiamų teisių pasibaigimo (žr. Sprendimo *BMW*, C-63/97, EU:C:1999:82, 42 ir 45 punktus).

29 Dėl pagrindinėje byloje nagrinėjimų skelbimų, kuriuose *Együd Garage* rekomenduojama kaip „įgaliotoji *Mercedes-Benz* remonto įmonė“, reikia konstatuoti, kad užsakiusi MTT šio turinio skelbimą, kad šis 2011–2012 m. būtų skelbiamas interneto svetainėje www.telefonkonyv.hu, *Együd Garage* naudojosi prekių ženklu, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/95 5 straipsnio 1 dalį.

30 Iš tiesų, kai užsako tokį reklaminį skelbimą vykdydamas savo komercinę veiklą, reklamos davėjas „naudoja“ prekių ženklą „prekybos veikloje“ ir „prekėms ir paslaugoms“, kurias jis teikia savo klientams, ir toks naudojimas reklamos tikslais, be kita ko, yra aiškiai numatytas Direktyvos 2008/95 5 straipsnio 3 dalies d punkte. Tokiu naudojimu be prekių ženklo savininko sutikimo gali būti daroma žala prekių ženklo kilmės nurodymo funkcijai, jeigu iš skelbimo galima

suprasti, kad tarp šio reklamos davėjo ir savininko yra ekonominis ryšys (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Interflora ir Interflora British Unit*, C-323/09, EU:C:2011:604, 45 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

31 Tačiau, kadangi pagal *Mercedes Benz Hungaria* ir *Együd Garage* sudarytą sutartį dėl garantinio aptarnavimo paslaugų teikimo buvo aiškiai leidžiamas toks naudojimas, reikia konstatuoti, kad prekių ženklas buvo naudojamas su savininko sutikimu ir kad pagal Direktyvos 2008/95 5 straipsnio 1 dalį šis savininkas, kol ši sutartis galiojo, neturėjo teisės uždrausti skelbti aptariamą skelbimą interneto svetainėje www.telefonkonyv.hu.

32 Vis dėlto neginčijama, kad net pasibaigus šios sutarties galiojimui skelbimai, kuriuose *Együd Garage* nurodoma kaip „įgaliotoji *Mercedes-Benz* remonto įmonė“, tebebuvo skelbiami ir interneto svetainėje www.telefonkonyv.hu, ir kitose interneto svetainėse, kuriose pateikiami įmonių katalogai, ir būtent šie skelbimai yra pagrindinės bylos dalykas.

33 Pirma, kiek tai susiję su šio skelbimo paskelbimu interneto svetainėje www.telefonkonyv.hu pasibaigus minėtos sutarties galiojimui, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nustatė, kad *Együd Garage* paprašė MTT pakeisti pirminį užsakytą skelbimą, kad jame ji nebebūtų nurodyta kaip „įgaliotoji *Mercedes-Benz* remonto įmonė“, tačiau, nepaisant šio prašymo, tam tikrą laiką minėtoje interneto svetainėje tebebuvo teikiamas skelbimas, kuriame buvo ši nuoroda.

34 Nors reklaminio skelbimo, kuriame minimas kitam asmeniui priklausantis prekių ženklas, skelbimas interneto svetainėje, kurioje pateikiamas įmonių katalogas, priskirtinas reklamos davėjui, kurio nurodymais vadovaudamasis šios svetainės valdytojas veikė kaip paslaugų teikėjas (pagal analogiją žr. Sprendimo *Google France ir Google*, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 51 ir 52 punktus ir Sprendimo *Frisdranken Industrie Winters*, C-119/10, EU:C:2011:837, 36 punktą), šiam reklamos davėjui negalima priskirti tokio paslaugų teikėjo, kuris tyčia ar dėl neatsargumo neatsižvelgia į aiškius minėto reklamos davėjo nurodymus, kuriais konkrečiai siekiama išvengti šio prekių ženklo naudojimo, veiksmų ar neveikimo. Taigi, jeigu minėtas paslaugų teikėjas nereaguoja į reklamos davėjo prašymą pašalinti atitinkamą skelbimą arba jame pateikiamą nuorodą į prekių ženklą, tokios nuorodos skelbimas interneto svetainėje, kurioje pateikiamas įmonių katalogas, nebegali būti vertinamas kaip reklamos davėjo naudojimasis prekių ženklu.

35 Antra, dėl aptariamo skelbimo pateikimo kitose interneto svetainėse, kuriose pateikiami įmonių katalogai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad tai galima paaiškinti kai kurių tokių svetainių valdytojų taikoma praktika, kai šie be reklamos davėjo žinios ir sutikimo atgamina kitose interneto svetainėse paskelbtus skelbimus, siekdami paskatinti naudotis jų interneto svetaine ir norėdami sudaryti potencialiems už paslaugas mokantiems vartotojams įspūdį, kad jie naudojasi populiaria ir patikima interneto svetaine.

36 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad reklamos davėjui negalima priskirti savarankiškų kitų ūkio subjektų, kaip antai šių interneto svetainių, kuriuose pateikiami katalogai, valdytojų, su kuriais reklamos davėjas neturi jokio tiesioginio ar netiesioginio ryšio ir kurie veikia ne pagal šio reklamos davėjo nurodymus ar jo vardu, bet savo pačių iniciatyva ir savo pačių vardu, veiksmų.

37 Iš šio sprendimo 34 ir 36 punktų matyti, kad pagal Direktyvos 2008/95 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktus dviem juose numatytais atvejais prekių ženklo savininkas neturi teisės imtis veiksmų reklamos davėjo atžvilgiu, siekdamas, kad šis uždraustų skelbti internete skelbimą, kuriame yra nuoroda į jo prekių ženklą.

38 Šią išvadą patvirtina Direktyvos 2008/95 5 straipsnio formuluotė, struktūra ir tikslas.

39 Pirmiausia, kiek tai susiję su 5 straipsnio 1 dalies formuluote, pažymėtina, kad, pavyzdžiui, atitinkamose šios nuostatos versijose vokiečių, anglų, prancūzų, italų, nyderlandų ir vengrų kalbomis sąvoka „zu benutzen“, „using“, „faire usage“, „usare“, „het gebruik“, „használ“ įprastai reiškia aktyvų elgesį ir tiesioginę ar netiesioginę veiksmo, kuriuo pasireiškia naudojimas, kontrolę. Tačiau taip nėra tuo atveju, jeigu šį veiksmą atlieka nepriklausomas subjektas be reklamos davėjo sutikimo arba nepaisydamas jo valios.

40 Dėl Direktyvos 2008/95 5 straipsnio struktūros konstatuotina, kad šio 5 straipsnio 3 dalyje (joje išsamiai išvardyti naudojimo būdai, kuriuos prekių ženklo savininkas gali uždrausti (žr. Sprendimo *Google France ir Google*, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 65 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką)) nurodyti tik aktyvūs trečiosios šalies veiksmai, pavyzdžiui, „ženklinti“ žymeniu prekes arba jų pakuotę ar „vartoti [naudoti]“ žymenį komercinės veiklos dokumentuose arba reklamoje, „siūlyti“ prekes, jas „išleisti į rinką“, tuo tikslu „sandėliuoti“, „importuoti“ ar „eksportuoti“ arba „siūlyti“ ar „teikti“ šiuo žymeniu pažymėtas paslaugas.

41 Galiausiai dėl Direktyvos 2008/95 5 straipsnio 1 dalies tikslo pasakytina, kad iš šios nuostatos aiškiai matyti, jog ja siekiama suteikti savininkui teisinę priemonę uždrausti ir nutraukti bet kokį jo prekių ženklo naudojimą, jeigu prekių ženklas naudojamas be jo sutikimo. Tačiau tik trečioji šalis, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja veiksmą, kuriuo pasireiškia naudojimas, faktiškai gali nutraukti tokį naudojimą ir laikytis tokio draudimo.

42 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Direktyvos 2008/95 5 straipsnio 1 dalies aiškinimas, pagal kurį tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, prekių ženklo savininkui būtų leidžiama uždrausti reklamos davėjui aptariamą naudojimą tik dėl to, kad toks naudojimas gali suteikti reklamos davėjui ekonominį pranašumą, prieštarautų šios nuostatos tikslui ir principui *impossibilium nulla obligatio est*.

43 Ši išvada neturi įtakos prekių ženklo savininko galimybei prireikus reikalauti iš reklamos davėjo kompensacijos už tokį ekonominį pranašumą, vadovaujantis nacionaline teise, taip pat imtis veiksmų aptariamų interneto svetainių, kuriose pateikiami įmonių katalogai, valdytojų atžvilgiu.

44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą prejudicinį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2008/95 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktai aiškintini taip, kad trečioji šalis, nurodyta internete paskelbtame skelbime, kuriame yra žymuo, tapatus prekės ženklui arba į jį toks panašus, kad sudaromas įspūdis, jog tarp šios trečiosios šalies ir prekių ženklo savininko egzistuoja komerciniai santykiai, nesinaudoja šiuo žymeniu, kuriuo prekių ženklo savininkas, remdamasis šia nuostata, gali uždrausti naudotis, jeigu skelbimą paskelbė ne ši trečioji šalis ar jis paskelbtas ne jos vardu arba kai šį skelbimą paskelbė ši trečioji šalis ar jis paskelbtas jos vardu su savininko sutikimu, jeigu ši trečioji šalis aiškiai pareikalavo šios interneto svetainės valdytojo, kuriam buvo pateikusi užsakymą dėl skelbimo, jį pašalinti arba nebeminėti jame nurodyto prekių ženklo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktai aiškintini taip, kad trečioji šalis, nurodyta internete paskelbtame skelbime, kuriame yra žymuo, tapatus prekės ženklui arba į jį toks panašus, kad sudaromas įspūdis, jog tarp šios trečiosios šalies ir prekių ženklo savininko egzistuoja komerciniai santykiai, nesinaudoja šiuo žymeniu, kuriuo prekių ženklo savininkas, remdamasis šia nuostata, gali uždrausti naudotis, jeigu skelbimą paskelbė ne ši trečioji šalis ar jis paskelbtas ne jos vardu arba kai šį skelbimą paskelbė ši trečioji šalis ar jis paskelbtas jos vardu su savininko sutikimu, jeigu ši trečioji šalis aiškiai pareikalavo šios interneto svetainės valdytojo, kuriam buvo pateikusi užsakymą dėl skelbimo, jį pašalinti arba nebeminėti jame nurodyto prekių ženklo.

Parašai.